

מתחברים כלם ונעשים שתי רגלים שני טלפי עגל, לקיים הפתוב (יחזקאל א) וכף רגליהם ככף רגל עגל. והרי ידעת סוד זה. שאלת ענף הגרן.

לתוף עזרה זו יש שלש מאות וששים וחמשה היכלות, כחשבון ימות השנה. ובכל פתח ופתח פתוב: יהי שלום בחילוף שלוה בארמנותיך (תהלים קכב). לא ידוע מהו בהיכלות האלה, אלא כלם נראים מעשה ציור. שכעה סדרי מרגליות נראים אלו באלו בכל אחד ואחד.

אי חסיד קדוש, כמה משבח ראש הישיבה היכל אחד שהוא בראש צד מזרח העזרה הזו, משום שארבעה הם בארבעת צדדי העולם. אבל היכל של צד מזרח מרבה אורותיו יותר מכלם.

יום אחד בים הגדול יצא לויתן, וכל הים הודעו, וכל הדגים הלכו לכאן ולכאן. כשהגיע הלויתן לפתח פתח התהום, מתחיל לשמח, ושכף שם התהום, אלא אותו כמראה המעין, ומתפסים האורות, ולא נראו כל אותם אורות, פרט לאור ההיכל שבצד המזרח הזה.

אותה מרגלית שמוציא הלויתן מתוף אותו תהום שנקרא סגדו"ן, ממה נעשתה? אלא יום זה שמוציא הלויתן שהודעו הים, יום שנחרב בית המקדש, הוא ט' באב. ואותה מרגלית, שכשזוכר הקדוש ברוף הוא את בניו וזורק שתי דמעות לתוף הים הגדול, אחת נופלת לתוף תהום זה שנקרא סגדו"ן, ואחת נופלת לתוף תהום אחר שנקרא גילב"א. משום שחמשה תהומות אחרים הם בים הגדול, אבל לא חשובים כאלו האחרים. וכיון שנופלות אלו הדמעות, צפות תוף תהום

דרום, פדין מתחברין בלהו, ואתעבדין תרין רגלין תרין טלפין כעגלא, לקיימא דכתיב (יחזקאל א) וכף רגליהם ככף רגל עגל, והא ידעת רזא דא. שאלת ענפא דגורן.

לגו בעזרה דא, אית תלת מאה ושתיין וחמשה היכלין, פחושבן יומי שתא. ובכל פתחא ופתחא כתיב, (תהלים קכב) יהי שלום בחילוף שלוה בארמנותיך. לא ידיע מאי הוא בהני היכלין, אלא כלהו, אתחמן עובד ציור. שבע סדרין דמרגלאן אתחמן אלין באלין, בכל חד וחד. אי חסידא קדישא, כמה משבח רב מתיבתא היכלא חדא, דאיהו בריש סטר מזרח דעזרה דא, בגין דארבע אינון בד' סטרין דעלמא, אבל היכלא דסטר מזרח, אסגי נהורין דיליה נתיר מפלהו.

יומא חד, בימא רבא, לויתן נפיק, וכל ימא אודעו, וכל נויי אזלין לכאן ולכאן, בד מיט ללויתן בפתחא דפתחא דתהומא, שארי למחדי, ואשתכח תמן תהומי, אלא ההוא כחיזו דמעין, ואתחפין נהורין, ולא אתחזון כל אינון נהורין, בר נהורא דהיכלא דבסטר מזרח דא.

תהוא מרגלא דקא אפיק לויתן, מגו ההוא תהומא דאקרי סגדו"ן, ממה אתעביד. אלא יומא דא דקא אפיק לויתן, דאודעו ימא, יומא דאתחרב בי מקדשא, ט' באב איהו. וההוא מרגלא, דכד דכיר קדשא ברין הוא לבנוי, ואושיד תרין דמעין לגו ימא רבא, חד נפיל לגו תהומא דא דאקרי סגדו"ן, וחד נפיל לגו תהומא אחרא דאקרי גילב"א.

בגין דחמש תהומי אתרנין אינון בימא רבא. אבל לא חשיבין פהני אתרנין, וכיון דנפלי אינון דמעין, קפאן גו תהומי חד. וחד